

er altsaa en Fare for, naar Postvæsenet saaledes paa en Maade opluger Telegrafvæsenet, at noget af Traditionen med Telegrafvæsenets hurtige Befordring kan tage Skade til Skade for Publikum. Jeg tror, at man kender lidt af det — det er i hvert Fald meddelt mig — i de Lande, hvor Post- og Telegrafvæsenet hører sammen. Jeg mener derfor, at det i saa Henseende absolut er nødvendigt, at der i en Overgangstid i en Aarrække opretholdes en Stilling som Driftschef ved Telegrafvæsenet som Bærer af denne Tradition, indtil den bliver forsvarligt indpodet i den nye Fællesadministration. Det er forekommer det mig, saa meget mere nødvendigt, som der i en Aarrække vil være et større Antal selvstændige Telegrafstationer, hvis Tilsyn naturligt burde underlægges ham. I Loven behøver man ikke at fastsætte flere Afdelingschefsstillinger, men paa Normeringsloven eller Finansloven maa den paagældende Stilling efter min Mening bevares, hvis man ikke skal risikere, at der sker nogen Skade.

Den højtærede Minister udtalte i sin Forelæggelsestale, at man ved Sammenlutningen vilde kunne undgaa Afskedigelser af det telegrafuddannede Personale i samme Omfang, som man ellers maatte gaa til Afskedigelser for at tilvejebringe Besparelser. Jeg ved naturligvis ikke, hvilke Planer den højtærede Minister har haft i Retning af at afskedige Personale ved Telegrafvæsenet. Hidtil har man, som den ærede Ordfører for Venstre (Hagbart Berg) oplyste, slidt Personalet af, ladet Afgang ved Ledighed sætte Tallet ned, og der er jo ogsaa sket ikke saa lille en Afgang ad den Vej; den ærede Ordfører for Venstre oplyste selv, at Personalet ad den Vej var nedbragt med over 300. Men det forekommer mig, at man ved Sammenlutningen overhovedet skulde kunne undgaa Afskedigelser, og jeg synes ogsaa, at de Udtalelser, den ærede Ordfører for Venstre fremkom med, kunde tyde paa, at han var enig med mig i dette. Thi det er rigtigt, at Postvæsenet ikke er overbefolket med Personale i Øjeblikket, men dets Afdelinger, navnlig Giroafdelingen, har en Tilbøjelighed til at udvide sig, altsaa at kræve større Personale, og det maa sikkert let og smertefrit kunne absorbere i Løbet af faa Aar, hvad der endnu er overtalligt ved Telegrafvæsenet og kan spares. Jeg tænker naturligvis specielt paa Bundklasserne, Telegrafister, Kontorister og Bude, ikke saa meget paa de højere Stillinger, der nedlægges, og hvor der naturligvis maa ydes Ventepenge.

Jeg vilde sætte Pris paa i Udvalget at faa en Forhandling med den højtærede Minister, som kunde bringe Sikkerhed for, at dette finder Sted. Det er i det hele taget, som den ærede Ordfører for Venstre sagde, en Sag, hvis Enkeltheder, netop fordi Loven ikke skal indeholde alt for strenge Regler, bør drøftes i et Udvalg, og vi giver altsaa vort Tilsagn til en velvillig og hurtig Viderebehandling af dette Forslag.

H. F. Ulrichsen: Det Forslag om Post- og Telegrafvæsenets Styrelse, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder har forelagt, er efter min Mening et Nedsæringsforslag, der er i nøje Overensstemmelse med de konservative Principper, navnlig det konservative Princip, at man skal have faa, men vellønnede Tjenestemænd og i det hele taget gøre alt for at indskrænke og simplificere Statens Administration. Der er, naar man skal tale om Post- og Telegrafvæsenets Styrelse, tre Hensyn at tage: Hensynet til Statens Økonomi, Hensynet til Publikum, navnlig altsaa Erhvervene, og Hensynet til Tjenestemændene. For Staten er der ikke Spor af Tvivl om, at Forslaget vil betyde en væsentlig Besparelse, en Besparelse, som, selv inden Forenklingen er gennemført fuldt ud, af Ministeren er anslaaet til at udgøre halvanden Million Kroner, hvoraf 300 000 Kr. skal spares alene paa Lokaler gennem Sammenlutningen af Post- og Telegrafstationerne. Dér er et Omraade, hvor man sikkert i lang Tid har været letsindig med at disponere i to forskellige Retninger. Jeg har hørt flere Eksempler paa, at man samtidig har gaaet og set efter nye Bygninger til Postvæsenet og til Telegrafvæsenet, og det havde sikkert været heldigt for Statens Økonomi, om man tidligere var kommet ind paa den Tanke at forene Statens Post- og Telegrafstationer i saa stort Omfang som gør ligt. Hensynet til Erhvervene, Kunderne, vejer naturligvis først og fremmest til, men der er vel neppe nogen Tvivl om, at selv om Forenklingens Gennemførelse, Post- og Telegrafvæsenets Sammenlutning paa nogle Punkter i Overgangstiden kunde betyde et Minus for nogle Kunder, vil Erhvervene paa den anden Side faa et Plus derved, at Post- og Telegrafstationerne i større Omfang end nu faar fælles Kontorer. Der er i alt Fald ikke fra Erhvervenes Side fremkommet nogen som helst Protest mod Forslaget, og jeg tror, at den Interesse, Staten har i en Forenkling og Billiggørelse af Administrationen, er saa stor, at naar der ikke foreligger nogen